

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311986768/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

Den Slags Folk burde man forbyde Adgang til alle zoologiske Haver, de er lige saa gale som Dyrevennerne. Denne her havde selvfølgelig en hel lille Drengeskole med, og i Løbet af to Minuter lykkedes det ham at forvandle det hele vidunderligt fantastiske gammel Kællingegab til en vel ordnet Tandsamling med Knusetænder, Skæretænder o. s. v.

Jeg gik hurtigst muligt til Girafferne. Dem var der tre af, og de havde en indhegnet Plads og et Hus, der var malet med en stærk, kobaltblaa Farve, formodentlig for at minde dem om Tropernes Himmel. Girafferne er med Rette berømte for deres lange Halse, Øjnenes Udtryk er en bestandig, uinteiligt Opmærksomhed, ned ad dem bagtil dingler en tynd Hale, der ender i en Haardusk ligesom Fletningen hos en halvvoxen Skolepige. De minder overhovedet stærkt om disse Medskabninger, ogsaa i den Maade, paa hvilken de kan staa, med fremstrakte Halse og Hovederne tæt ved hinanden og se efter en, medens Øjnene udtrykker den taabeligste Interesserthed, indtil de saa paa en Gang gør kort omkring og i

et skabagtigt daskende Løb farer af Sted sammen og ind i Huset.

Jeg har altid nærret en levende Interesse for Dyr, der nærmer sig det stiliserede eller unaturlige, som Folk siger. Egentlig er der noget fuldkommere ved stiliserede Dyr end ved dem, der lever omkring os. En Løve er dog i Grunden kun en Slags Huskatteudgave af den stiliserede Løve, som med trespaltet Tunge i Munden, Dobbeltklør paa Poterne og en Hale, der pisker Luften som en Staatsvøbe, spreder Rædsel omkring sig i et Vaabenskjold. Og er ikke et saa unaturligt udseende Dyr som Næshornet af den genialeste Komik, naar det sindigt vader af Sted igennem Sandet og ser ud, som var det tarveligt syet sammen af beredte Huder! Eller Peberfuglen, hvor man vilde give sit Hoved paa, at Øjnene var kulørte Glasperler, hele Dyret smurt over med de mest skinnende, endnu næsten vaade Farver, Næbet taget fra en større Fugl og sat paa bagefter samt hele Genstanden lavet til Juletræet, for at man kunde dreje Hovedet om paa den og putte Bonbon ned i dens Silkepapirsmave!